ජපන් කෙටිකතාවේ සංස්කෘතික මුහුණුවර

අංජලී වික්‍රමසිංහ

ඕනෑ ම රටක සංස්කෘතිය එම රටේ බිහිවන සාහිත්‍යාංග කෙරෙහි බලපාන බව සත්‍යයකි. විශේෂයෙන් නවකතා හා කෙටිකතා යන සාහිත්‍යාංගයන්ගෙන් මේ සංස්කෘතික සංලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමට පුළුවන. මක්නිසා ද යත් එකී සාහිත්‍යාංග සත්‍ය පසුබිම් කොට ගත් කල්පිත වන හෙයිනි.

සංස්කෘතිය යනු කුමක්දැයි හැඳින්වීමට බොහෝ මානව හා සමාජ විද්‍යාඥයෝ විවිධ නිර්වචන දක්වති. ප්‍රදේශයෙන් ප්‍රදේශයටත්, රටකින් රටකටත්, මානව ශිෂ්ටාචාරයෙන් ශිෂ්ටාචාරයටත් වෙනස් විය හැකි බැවින් සංස්කෘතිය යන්නට නිශ්චිත නිර්වචන දැක්වීම සුකර නොවේ. සංස්කෘතිය පිළිබඳ නිර්වචන සැපයූ උගතුන් අතර මහාචාර්ය මැලිනොව්ස්කි ප්‍රමුඛයෙක් වෙයි. ඔහු එහි විවිධ අංශ ගැන පර්යේෂණ පවත්වා විග්‍රහයන් ඉදිරිපත් කොට තිබේ.

> "ප්‍රාරම්භයේ දී ම සංස්කෘතිය පිළිබඳ ව එහි විවිධ ස්වරූපයන් ආශ්‍රයෙන් පුළුල් අයුරින් සලකා බැලීම යෝග්‍ය වේ. එය පැහැදිලිව ම විවිධාකාර සමාජ සමූහයන්ගේ උපකරණ, පාරිභෝගික භාණ්ඩ, ස්වාභාවික ව උපතින් හිමිවන හිමිකම්, අදහස් හා ශිල්ප ක්‍රම විශ්වාස හා සිරිත් විරිත්වලින් සංයුක්ත වන අඛණ්ඩ සාකල්‍යය වෙයි."[1]

සංස්කෘතිය 'භෞතික' හා 'අභෞතික' වශයෙන් කොටස් දෙකකට වර්ග කළ හැකි ය. භෞතික සංස්කෘතිය අවගතයෙන් ම මිනිසා විසින් නිර්මාණය කරන ලද්දකි. එයට මිනිසා විසින් නිර්මාණය කරන ලද ගේ දොර, ඇඳුම් පැළඳුම්, ගෘහ උපාංග වාහන ආදී දේ අයත්වේ. සමාජීය වශයෙන් විශේෂ වූ සාරධර්ම, විශ්වාස, භාෂාව, සාහිත්‍ය කලා, ඔවුනොවුන් අතර පවත්නා ඥාති මිත්‍ර සම්බන්ධතා ආදී සියල්ල අභෞතික සංස්කෘතියෙහි ලා සැලකිය හැකිය.

© අංජලී වික්‍රමසිංහ
සංස්. පූජ්‍ය කොල්ලුපිටියේ මහින්ද සංඝරක්ඛිත හිමි, ආර්. එම්. ඩබ්. රාජපක්ෂ, ඉන්ද්‍රා දසනායක, [illegible]
මානව ශාස්ත්‍ර පීඨ සංග්‍රහය, 5 කලාපය, 2008, මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.